

vægtning som en ventetid på 8 måneder til en større anstalt.

I begyndelsen af 1986 var den gennemsnitlige ventetid ca. 8½ måned. Ventetiden blev kortere i 1987 og 1988, hvorefter den steg i 1989 og nu ligger på 8 måneder. En del af denne periode – 3–4 måneder – er udtryk for den normale ekspeditionstid ved domstole, politiet og kriminalforsorgen, herunder den tilsigelsesfrist, som af praktiske og humanitære grunde gives de domfældte.

Spørgsmål 6:

»Hvilke initiativer overvejes med henblik på en nedbringelse af ventetiderne?«

Svar:

Justitsministeriet har iværksat eller planlagt en række foranstaltninger med henblik på at forbedre den kapacitetsmæssige situation og dermed søge at undgå en unødigt stigning i ventetiderne til strafafsoning. Blandt disse kan nævnes:

- a. Pr. 1. april 1990 konverteredes 35 hæftepladser til et tilsvarende antal fængselspladser samtidig med, at en anstalt for hæftedømte blev udvidet med ca. 30 pladser.
- b. Et arresthus med en kapacitet på 40 pladser, som er genopbygget efter en brand, blev indviet i juli 1990.
- c. Et helt nyt arresthus forventes ibrugtaget i 1991.
- d. Institutionen for frihedsberøvede asylansøgere i Sandholmlejren vil blive udvidet med 20 pladser, jf. Akt 312 12/9 90.
- e. Den 30. maj 1990 vedtog Folketinget en ændring af færdselslovens § 117, stk. 5, således at 7 dages hæftestraf ved førstegangskørsel i frakendelsestiden bortfalder og erstattes af en bøde.
- f. En nedsættelse af taksterne for afsoning af bødeforvandlingsstraf er vedtaget med ikrafttræden den 1. juli 1990.

Spørgsmål 7:

»Er det muligt at udvikle et planlægningssystem, der giver mulighed for en bedre udnyttelse af fængslernes kapacitet?«

Svar:

Den gennemsnitlige udnyttelse af Kriminalforsorgens fængsler m.v. tilstræbes at være 90 pct.. For så vidt angår baggrunden herfor henvises til svaret på spørgsmål 8. En væsentlig årsag til svingningerne i belægget i Kriminalforsorgens fængsler er svingninger i antallet af anholdte og varetægtsfængslede. En anden væsentlig grund er imidlertid udsving i antallet af domfældte, som uden varsel udebliver fra afsoning, det vil sige ikke møder frem til det fastsatte tidspunkt, uden at der foreligger udsættelsesansøgning eller lignende.

Kriminalforsorgen har over en periode på nogle år søgt at finde et mønster i udeblivelserne og dermed hjælpe fængslerne og arresthusene med at tilrettelægge en hensigtsmæssig overbooking. Det har imidlertid vist sig meget vanskeligt at finde et generelt mønster, og man har derfor i begyndelsen af 1989 bedt en statistiker om på baggrund af en analyse af udeblivelserne at udarbejde en brugbar model.

Spørgsmål 8:

»Kapaciteten udnyttes ifølge anmærkningerne ca. 90 pct. Har det ved beregningen heraf nogen betydning, at der skal være pladser til brug for varetægtsfængslede?«

Svar:

Baggrunden for udgangspunktet om 90 pct. belæg er, at Kriminalforsorgen erfaringsmæssigt ved, at der kræves en vis overkapacitet (eller pladsreserve), såfremt systemet skal kunne fungere hensigtsmæssigt og sikkerhedsmæssigt forsvarligt. Der skal således hele tiden være tomme celler, for at man har mulighed for at foretage såvel eksterne som interne flytninger af fanger på grund af ordensmæssige, sikkerhedsmæssige, behandlingsmæssige eller disciplinære omstændigheder.